

[NIESTATECZNIK *sb m*

N sg niestatecznik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Człowiek niespokojny (żart. o mężu zbyt aktywnym seksualnie): Alboć mi co złego zjednało męża tak niespokojnego? [...] Czasem na oczu sen mi nie przystoi: To wszystko ten mój niestatecznik broi.

Otwin(?)Erot 108.

Cf **STATECZNIK**